

Lénárt Lászlóban kellemes emlékeket idézett a szentesi színpad

Egyik karakterből ugrik a másikba

Darók József

Egy előadásban három szereppel tért vissza a szentesi színház színpadára Lénárt László, akit nehéz volt felismerni, az orosz, illetve angol akcentussal megszólaló szereplőt kellett figyelni. Egy szentesi születésű színésznek nincs nagyobb érzés annál, ha idehaza léphet fel, ráadásul nemsokára ismét láthatjuk a Fehérlófiában.

– Nekem nagyon egyszerű a dolgom, amikor itt játszunk, mert csak úri módon beszélgetek a színházba – fogalmazott nagy szeretettel a beszélgetésünk során Lénárt László. A szentesi származású, s pár éve már újra itt élő színművészt a Viktória című operettben láthatta a Tóth József Színház és Vigadó közönsége december közepén. Hogy a szereplés hátterét megmagyarázzuk, tudni kell egy s mást. A színész és élete párja pár évvel ezelőtt úgy döntöttek, hazajönnek a zajos, poros fővárosból. – Zsuzsi egy vállalkozást kezdett home office-ban (Susart Brand Style), s a járvány kitörése után Szentesre tettük a székhelyünket. Ez a bázis, innen könnyebb elmeni Békéscsabára, Szarvasra, a környékbe – magyarázta röviden hazaköltözésük történetét László. Több színházban is játszik, ezek egyike a Békéscsabai Jókai Színház, ami azért is jól jött a művésznak, mert a békési társulat működteti a szentesi teátrumot is.

Laci megtartotta budapesti munkáit is, hiszen mégiscsak az a központ, a színészek számára is. – Ott vannak a szinkronok, néha forgatunk is. A Jóban Rosszban sorozatban vagyok látható mostanában. Júniusban véget ért a forgatás, a felvett részeket vetítik. Olyan döntés született, hogy szüneteltetik kicsit, de januárban újra kezdtek, s ha jól tudom, márciusig lejátsszák a felvett epizódokat. A történet szerint kiírnak egy tendert a Csillagvirág klinika környéki utakra, s én egy „simlis”, vállalkozót, egy rosszfiút alakítok, aki megpróbálja korrumpálni a városvezetést – mesélte a színész. A szintén szentesi Gáspár Tibor főszereplésével a Per a nemzet ellen című tévéfilmben is kamerák elé áll, a korábban leforgatott első részt ebben a hónapban folytatják, Lénárt Laci egy ÁVH-s tisztet alakít.

Fotó: Földes Katalin

Az elmúlt hetekben Békéscsabán a Fehérlófiát próbálták ifj. Mlinár Pál rendezésében, s január 6-án mutatták be. Már plakátokon hirdetik, hogy Szentesre is elhozzák hamarosan a Jókai színház és a Viharsarok Táncszínház előadását, melyben Laci lesz Hétszűnyű Kapanyányimonyók. – Mivel annak idején, '90-92 között már játszottam Békéscsabán, tulajdonképpen úgy érzem, hazamentem az ottani színházba – jelentette ki.

– Az új darabokkal mindig új lehetőségek nyílnak meg számomra, hogy még jobban megismerjem a színházi szakmát, itt például táncolni kell, koreografált mozgások vannak benne – magyarázta. Békéscsabai pályafutása 2019-ben a Mária főhadnagy című előadással kezdődött, majd 2020 nyarán a Turay Ida Színházban több lehetősége is adódott. Azt az évet, persze, a Coviddal sújtva, de helyi-közzel ott játszotta végig. Tavaly decemberben Seregi Zoltán, akivel nagyon jó munkakapcsolatot alakított ki, visszahívta az általa

vezetett Jókai színházba, a Viktória operettbe, melyet ő rendezett.

– 2020 nyarán kezdtük próbálni a Viktóriát, amiben több szerepet is játszottam, de a Covid miatt mindig elakadtak a próbák, nagyon szakaszosan, ziláltan jött létre ez a produkció, '21 nyarán sikerült bemutatni, Egerben és Szarvason játszottuk, majd decemberben elhoztuk ide – mondta Laci.

A szentesi színház közönsége négy estén át tapsolhatott neki is. – Nagy élményt jelentett, mert kellemes, gyerekkori emlékek jutottak eszembe. A régi Tóth Józsefben voltak a kulturális seregszemlék, mi is csináltunk műsort az akkori Hámán Kató és a Kossuth téri iskolával, s ha nem is jutottunk be a gálaműsorba, én ott voltam, és húztam a függőnyt. Gimnazistaként a VE-GA ifjúsági szervezettel egy rock-játékkal szerepeltünk a színházban, sőt, a Koszta iskola 20 éves gáláján is felléptem. Úgyhogy, amikor most jelenetre várvam felnéztem, ismerős volt a kép! – lelkesedett Laci.

Ezek az esték több szerepben is tündökölt a színpadon. – Egy kozák és egy követségi titkár volt eredetileg a két megformálandó karakter, aztán a sors a kezemre játszotta Pörköly pol-

juszok, szakállak miatt. Rendkívül színes számomra a három szerep, egyik karakterből a másikba ugorhatok egyik pillanatról a másikra, a játék szeretetét élvezem – mesélte felszabadultan, hozzátéve: a Turay Ida színházban az Osztrigás Miciben egy inas ikerpár kettős szerepében is ugyanígy lubickol, a szó szoros értelmében játszhat. – Voltak olyan kedvesek, hogy egyeztettek a békéscsabaikkal, így lehetőségem volt itteni produkciókban is részt venni – jegyezte meg Laci, aki a fővárosi színpadon többek között Fésűs Nellyvel, Sztárek Andreával, Boros Zoltánnal, Benkő Péterrel is fellép, s egy emlékeztető darabban volt szerencséje Pásztor Erzsivel játszani.

Nem kötelezi el magát egyetlen intézményhez, mint megtudtuk tőle, '95 óta folyamatosan szabadúszóként keresi kenyerét, ennek minden hátulütőjével, és előnyével. – Van, hogy sok a munka, van, hogy kevés, de én ezt nagyon élvezem, mert így azt csinálhatom, amit szeretek, nem kell olyan feladatot vállalom, ami nem tetszik. Ez az életem, jövőm-megyek az országban. Mindig megkeresem magamnak azokat a lehetőségeket, amikben meg lehet nyilvánulni. Elébe kell menni, és a kapcsolatokat felhasználni. Azt vettem észre, hogy a járvány alatt a színész szakma összetartott: ha valaki nehéz helyzetbe került, akkor segítettek neki. Ennek egyik gyümölcse, hogy én is folyamatosan tudok dolgozni. Teatro Társulattal irodalmi esteket tartunk, amelyeket én írok, rendezek, szerepelek is bennük, s – bár ahhoz nincs túl sok tehetségem – a szervezéssel is foglalkozom. Most benne vagyok egy nagy munkában, Petőfiről írok egyfelvonásos színdarabot, mivel a '22-23-as évek a költő születési évfordulójának jegyében telnek majd, ebből én sem szeretnék kimaradni. Nagy nyelvőrnek tartom magam, és a környezetemtől is megkövetelem a szép, érthető beszédet, ami sajnos a mai közéletből is hiányzik. Szép magyar nyelvünk van, ezt illene megőrizni. Ez nekem lételemem, élvezem, hogy Arannyal, Ady Endrével foglalkozhatok, most Petőfi korának nyelvét, a 19. századi ízes beszédet a mai fül számára érthetővé tenni egy igazi kihívás számomra.